

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-VI.431.2.1.2013.6

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Nazwa i adres kontrolowanej jednostki:

Urząd Miasta i Gminy Buk
ul. Ratuszowa 1 64-320 Buk.

Imię i nazwisko kierownika kontrolowanej jednostki:

Burmistrz Miasta i Gminy Buk – Stanisław Filipiak.

Imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe kontrolera:

Elżbieta Weyssenhoff – starszy inspektor wojewódzki Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Numer i data upoważnienia:

upoważnienie nr 131/13 (znak: KN-II.0030.131.2013.1) z 12 marca 2013 roku.

Data rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych: 19 - 20 marca 2013 roku.

Zakres kontroli: ocena zasad wydawania, wygaszania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Okres objęty kontrolą: 1 stycznia 2011 roku – 31 grudnia 2012 roku.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. *o kontroli w administracji rządowej* (Dz. U. Nr 185, poz. 1092) i art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 roku *o wojewodzie i administracji rządowej w województwie* (Dz. U. Nr 31, poz. 206, ze zm.).

Zasady wydawania, wygaszania i cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych regulują przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 r. *o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, ze zm.), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z art. 18 i 18¹ ustawy, sprzedaż napojów alkoholowych może być prowadzona wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta). W oparciu o zapis art. 76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, ze zm.), są to zadania zlecone z zakresu administracji rządowej. W związku z tym, w oparciu o art. 2 pkt 1 i art. 6 ust. 4 pkt 3 ww. ustawy z 15 lipca 2011 r. *o kontroli w administracji rządowej*, zadania te podlegają kontroli wojewody.

Ocenie poddano:

- a) prawidłowość przyjmowania i rejestracji wniosków o wydanie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży, zezwoleń na sprzedaż jednorazową oraz zezwoleń dla organizatorów przyjęć,
- b) weryfikowanie danych zawartych we wnioskach oraz dokumentów, które muszą być dołączone do wniosku,
- c) terminowość rozpatrzenia wniosków i wydania decyzji o udzieleniu zezwolenia lub odmowie jego udzielenia,

- d) pobieranie opłaty za korzystanie z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych i terminowość składania do 31 stycznia danego roku oświadczeń o sprzedaży alkoholu w poprzednim roku,
- e) wydawanie decyzji o wygaszeniu zezwoleń na sprzedaż alkoholu (z podaniem przyczyn tego wygaszenia),
- f) wydawanie decyzji o cofniętych zezwoleniach z podaniem przyczyny cofnięcia.

Ustawa rozgranicza zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w następujący sposób:

- a) zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży – wydawane w oparciu o art. 18 ust. 1,
- b) zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży – wydawane w oparciu o art. 18 ust. 1,
- c) zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w ramach organizowanych przyjęć – wydawane w oparciu o art. 18¹ ust. 4,
- d) zezwolenia jednorazowe, które wydaje się przedsiębiorcom posiadającym już zezwolenia na stałą sprzedaż napojów oraz Ochotniczym Strażom Pożarnym - wydawane w oparciu o art. 18¹ ust. 1; wydaje się je maksymalnie na dwa dni.

Wymienione wyżej zezwolenia wydaje się oddzielnie na sprzedaż następujących rodzajów napojów alkoholowych:

- a) do 4,5% zawartości alkoholu oraz na piwo,
- b) powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa),
- c) powyżej 18% zawartości alkoholu.

W wyniku kontroli ustalono, że:

1. Zgodnie z Regulaminem organizacyjnym (zarządzenie Nr 34/09 Burmistrza Miasta i Gminy Buk z 25 marca 2009 roku) w Urzędzie Miasta i Gminy Buk kontrolowane zagadnienia prowadzone są w Referacie Spraw Obywatelskich i Ogólnoorganizacyjnych, którym kieruje Pan Janusz Wejman.
Od 1 września 2011 roku sprawy dotyczące zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych prowadzi Pan Robert Kłos, pełniący również funkcję gminnego pełnomocnika ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie, narkomanii oraz profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych. Do 1 września 2011 roku zagadnienia te prowadziła Pani Maria Dakowska, która w trakcie kontroli była zatrudniona na stanowisku obsługującym przyjmowanie wniosków o wpis przedsiębiorców do CEIDG.
2. W okresie od 1 stycznia 2011 roku do 31 grudnia 2012 roku wydano:
 - a) **w 2011 roku:**
 - 25 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży,
 - 17 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży,
 - 7 zezwoleń na jednorazową sprzedaż alkoholu,
 - 13 decyzji o wygaszeniu zezwolenia, w tym jedną decyzję z uwagi na brak terminowego wniesienia opłaty kolejnej raty za korzystanie z zezwolenia,

b) w 2012 roku:

- 7 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 7 zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych do spożycia w miejscu sprzedaży,
- 10 zezwoleń na jednorazową sprzedaż alkoholu,
- 12 decyzji o wygaszeniu zezwolenia, w tym cztery decyzje z uwagi na brak terminowego wniesienia opłaty kolejnej raty za korzystanie z zezwolenia.

3. Nie stwierdzono wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów ustawy.

4. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wydawane były po otrzymaniu wniosku przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 18 ust. 5 ustawy wniosek o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych powinien zawierać:

- oznaczenie rodzaju zezwolenia,
- oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres, a w przypadku ustanowienia pełnomocników ich imiona, nazwiska i adres zamieszkania,
- numer w rejestrze przedsiębiorców lub ewidencji działalności gospodarczej (od 1 lipca 2011 roku powinna to być informacja o rejestracji w CEIDG),
- przedmiot działalności gospodarczej,
- adres punktu sprzedaży i adres punktu składowania napojów alkoholowych (magazynu dystrybucyjnego).

Skontrolowane wnioski nie zawierają oznaczenia rodzaju zezwolenia o jakie występuje przedsiębiorca. Informacja o rodzaju zezwolenia jest zawarta pośrednio w nazwie, którą posługuje się przedsiębiorca – np. restauracja lub sklep monopolowy, z czego można wywnioskować, że zezwolenie ma obejmować sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży lub poza miejscem sprzedaży.

Stwierdzono również, że nie wszystkie wnioski były wypełniane poprawnie. W niektórych wnioskach przedsiębiorcy nie podali przedmiotu prowadzonej działalności. Np. we wniosku z 29 grudnia 2010 roku (zał. nr 1) przedsiębiorca nie podał w ogóle przedmiotu prowadzonej działalności. Jedyną informacją wskazującą na przedmiot działalności jest zaznaczenie, że pod wskazanym we wniosku adresem mieści się sklep monopolowy.

Sugeruje się aby we wzorze wniosku zaznaczyć, że przedmiot działalności należy określać zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD), stanowiącą załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) - Dz. U. Nr 251, poz. 1885, ze zm.

Zgodnie z §1 rozporządzenia, PKD należy stosować w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej. Wydaje się więc wskazane aby zasada ta była stosowana również we wnioskach o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

We wniosku z 21 maja 2012 roku (zał. nr 2) przedsiębiorca nie podał informacji o tym czy jest zarejestrowany w rejestrze przedsiębiorców (KRS) czy w CEIDG.

We wniosku z 13 stycznia 2011 roku (zał. nr 3) nie zaznaczono jaki rodzaj alkoholu zamierza sprzedawać przedsiębiorca, chociaż w pouczeniu wniosku wyraźnie napisano, że należy określić literę odpowiadającą danemu rodzajowi napojów alkoholowych.

5. Art. 18 ust. 6 ustawy wymaga aby do wniosku o wydanie zezwolenia dołączone były:
 - dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do lokalu stanowiącego punkt sprzedaży napojów alkoholowych,
 - pisemna zgoda właściciela, użytkownika, zarządcy lub administratora budynku, jeżeli punkt sprzedaży będzie zlokalizowany w budynku mieszkalnym wielorodzinnym,
 - decyzja właściwego państwowego inspektora sanitarnego o zatwierdzeniu zakładu, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, ze zm.).

W wyniku kontroli stwierdzono, że do wniosków o wydanie zezwolenia dołączane były wymagane dokumenty.

6. Zgodnie z art. 18 ust. 9 ustawy, zezwolenie na sprzedaż alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy niż 4 lata, a w przypadku sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży - nie krótszy niż 2 lata.

Burmistrz Miasta i Gminy Buk wydał 3 grudnia 2009 roku Zarządzenie Nr 172/2009, w którym określił, że zezwolenia na sprzedaż alkoholu, zarówno do spożycia w miejscu jak i poza miejscem sprzedaży, wydaje się na 5 lat.

7. Warunkiem koniecznym wydania zezwolenia na sprzedaż alkoholu jest uzyskanie pozytywnej opinii gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych o zgodności lokalizacji punktu sprzedaży z uchwałą rady gminy o zasadach usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz o ustalonej dla terenu gminy liczbie punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa). Jest to wymów określony w art. 18 ust. 3a ustawy.

Stwierdzono, że wszystkie skontrolowane zezwolenia wydano po wcześniejszym uzyskaniu pozytywnej opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Buku, wyrażonej w formie postanowienia na podstawie art. 106 § 5 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. Zezwolenia jednorazowe na sprzedaż napojów alkoholowych błędnie nazwano *Zezwoleniami dodatkowymi na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży*. Ustawa nie przewiduje takiego nazewnictwa dla zezwoleń na sprzedaż alkoholu.

Jako przykład dołączono zezwolenie jednorazowe Nr J/1/2012 z 4 maja 2012 roku (zał. nr 4).

Podstawą wydania zezwolenia jednorazowego jest art. 18¹ ust. 1 ustawy. Uprawnia ono do sprzedaży alkoholu przez maksymalnie dwa dni, najczęściej podczas organizowanych festynów lub zabaw.

W podstawie prawnej skontrolowanych zezwoleń jednorazowych błędnie podawano art. 18 ust. 1 zamiast art. 18¹ ust. 1 ustawy.

9. Nie stwierdzono wydania zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w ramach organizowanych przyjęć, tj. w oparciu o art. 18¹ ust. 4 ustawy.
10. Podstawa prawna zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych była następująca:

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) oraz w związku z uchwałą Nr IV/18/02 Rady Miasta i Gminy Buk z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia poza miejscem jak i w miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania na terenie Miasta i Gminy Buk miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 171, poz. 5230) zmienionej uchwałą Nr LVI/303/06 Rady Miasta i Gminy Buk z dnia 29 sierpnia 2006 r. w sprawie zmiany uchwały Nr IV/18/02 Rady Miasta i Gminy Buk z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i miejscu sprzedaży oraz zasad usytuowania na terenie Miasta i Gminy Buk miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 175, poz. 4049) oraz art. 104 kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), po uzyskaniu pozytywnej opinii Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Buku, na wniosek

Przykładem są zezwolenia z zał nr 1, 2, 3 i 4.

Podawanie w podstawie prawnej zezwolenia, uchwały Rady Miasta i Gminy Buk z 17 grudnia 2002 roku a następnie informacji o zmianie tej uchwały, z ponownym podaniem pełnego tytułu zmienianego aktu, powoduje, że cała podstawa prawna staje się nieczytelna. Jest to również niezgodne z zasadami techniki prawodawczej, podanymi w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908). W § 158 tego rozporządzenia mówi się, że jeśli akt normatywny był znowelizowany, to powołując się na taki akt należy przytoczyć jego aktualny tytuł wraz z oznaczeniem numeru i pozycji dziennika urzędowego, w którym ogłoszono tekst pierwotny oraz wymienić roczniki, numery i pozycje dzienników, w których ogłoszono zmiany. Jeśli ilość zmian danego aktu normatywnego jest znaczna to można nie wymieniać roczników, numerów i pozycji dzienników urzędowych, w których ogłoszono zmiany, a poprzestać jedynie na podaniu rocznika, numeru i pozycji dziennika, w którym ogłoszono tekst pierwotny (lub ostatni tekst jednolity) i dopisać „z późn. zm.”

Należy też wziąć pod uwagę, że uchwała rady gminy w sprawie usytuowania punktów sprzedaży oraz określenia ilości punktów sprzedaży napojów alkoholowych o zawartości powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) nie jest sama w sobie podstawą wydania zezwolenia. Uchwała ta stanowi natomiast podstawę dla gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, do wydania w oparciu o art. 18 ust. 3a ustawy, pozytywnej opinii o zgodności lokalizacji danego punktu sprzedaży z zapisami uchwały. Jak już wspomniano wyżej w pkt 7, pozytywna opinia gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych jest warunkiem koniecznym wydania zezwolenia.

Wydaje się więc, że w podstawie prawnej zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych wystarczy powołać art. 18 ust. 1 (lub odpowiednio 18¹ ust.1) oraz art. 18 ust. 3a ustawy.

Jednocześnie zwraca się uwagę, że przywołując w podstawie prawnej zezwolenia przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, należy podawać pełen tytuł tego aktu prawnego, tzn. *ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2012 r. poz. 267, z późn. zm.).

11. Zgodnie z art. 11¹ ust. 2 ustawy, przed wydaniem zezwolenia przedsiębiorca ma obowiązek wnieść na rachunek gminy ustawową opłatę za korzystanie z zezwolenia w danym roku kalendarzowym.

Stwierdzono, że wymóg ten był przestrzegany, o czym świadczą potwierdzenia dokonania wpłaty dołączone do akt sprawy danego zezwolenia.

W każdym roku objętym zezwoleniem, przedsiębiorca ma obowiązek wniesienia opłaty na rachunek gminy w trzech równych ratach w terminach do 31 stycznia, 31 maja i 30 września danego roku kalendarzowego (art. 11¹ ust. 7 ustawy).

Jeśli opłata nie zostanie wniesiona w ustawowych terminach wówczas organ zezwalający – zgodnie z art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy - ma bezwzględny obowiązek wygasić zezwolenie. Potwierdza to liczne orzecznictwo, np. wyrok NSA z 4 marca 2011 roku (syg. akt II GSK 71/10, LEX nr 1080160):

1. *Stwierdzenie, że należna opłata nie została uiszczona w terminie właściwym dla kolejnej raty tej płatności, skutkuje ex lege wygaśnięciem zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, a wydana przez właściwy organ decyzja w tym przedmiocie jako potwierdzająca jedynie, a nie kształtująca nowy stan rzeczy, ma charakter deklaratoryjny.*
2. *Graniczne terminy płatności każdej raty określone są w art. 11¹ ust. 7 ustawy z 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przez konkretny dzień kalendarzowy, co oznacza, że mają one charakter terminów prawa materialnego, których uchybienie wywołuje skutek prawny w postaci wygaśnięcia praw lub obowiązków o charakterze materialnym.*

Po sprawdzenia dokumentów stwierdzono, że w kontrolowanym okresie wydano łącznie 5 decyzji wygaszających zezwolenia z uwagi na brak wniesienia opłaty w terminach określonych w ustawie, z tego:

- w 2011 roku – jedna decyzja wydana 14 czerwca 2011 roku ,
- w 2012 roku – 4 decyzje wydane 13 czerwca 2012 roku.

12. W art. 11¹ ust. 4 ustawy zapisano, że przedsiębiorcy prowadzący sprzedaż napojów alkoholowych w roku poprzednim, są obowiązani do złożenia, do dnia 31 stycznia, pisemnego oświadczenia o wartości sprzedaży poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych w danym punkcie sprzedaży w roku poprzednim. Jeśli oświadczenie nie zostanie złożone w terminie, wówczas organ zezwalający – zgodnie z art. 18 ust. 12 pkt 5 ustawy - ma bezwzględny obowiązek wygasić zezwolenie, którego to oświadczenie dotyczy.

Wzór oświadczenia przygotowany przez Urząd Miasta i Gminy w Buku, na którym przedsiębiorcy podawali wartość sprzedaży napojów alkoholowych, zawiera następującą treść:

Wzór oświadczenia przygotowany przez Urząd Miasta i Gminy w Buku, na którym przedsiębiorcy podawali wartość sprzedaży napojów alkoholowych, zawiera następującą treść:

Stosowanie do art. 11¹ ust. 4 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.), po zapoznaniu się z treścią art. 18 ust. 10 pkt 5 powołanej wyżej ustawy oraz uprzedzony o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, określone w art. 233 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.), oświadczam, że wartość sprzedaży napojów alkoholowych.....

Wzór oświadczenia zawiera zał. nr 5 (trzy oświadczenia).

Oświadczenie o wartości sprzedaży napojów alkoholowych nie może być odbierane pod rygorem odpowiedzialności karnej, ponieważ nie przewiduje tego ustawa. Ustawa stanowi natomiast, że konsekwencją złożenia fałszywego oświadczenia jest cofnięcie zezwolenia (art. 18 ust. 10 pkt 5). Potwierdza to orzecznictwo, np. wyrok SN z 19 kwietnia 2012 roku (syg. akt II KK 21/12, Biul. PK 2012/4/11):

Art. 233 § 6 k.k. przewiduje, że art. 233 § 1-3 oraz § 5 k.k. stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej. Takiego rygoru nie przewiduje ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Ustawa ta przewiduje natomiast inne konsekwencje złożenia fałszywego oświadczenia, o którym mowa art. 11¹ ust. 4, a mianowicie cofnięcie zezwolenia - art. 18 ust. 10 pkt 5. Sam natomiast przepis art. 11¹ ust. 4 ustawy żadnego rygoru związanego ze składaniem w jego trybie oświadczeniem nie zawiera.

13. Informacje o wydanych zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych oraz o decyzjach wygaszających zezwolenia są przekazywane do CEIDG z zachowaniem terminów określonych w art. 37 ust. 5 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, tj. nie później niż następnego dnia roboczego po uzyskaniu informacji o prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy.

Biorąc pod uwagę powyższe oceny stwierdzam, że ogólnie sprawy podlegające kontroli prowadzone są terminowo i poprawnie. Kontrola wykazała jednak nieprawidłowości i uchybienia, które należy wyeliminować, zgodnie z przedstawionymi uwagami.

Nieprawidłowością jest:

1. Przyjmowanie wniosków, które nie były prawidłowo wypełnione:
 - brak określenia rodzaju zezwolenia i rodzaju napojów alkoholowych,
 - brak określenia statusu przedsiębiorcy (rejestracja w KRS lub CEIDG),
 - brak określenia rodzaju działalności.
2. Odbieranie oświadczenia o wartości sprzedaży napojów alkoholowych pod rygorem odpowiedzialności karnej.
3. Nazywanie zezwoleń jednorazowych, zezwoleniami dodatkowymi na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży.
4. Powoływanie w podstawie prawnej zezwoleń jednorazowych art. 18 ust. 1 zamiast art. 18¹ ust. 1 ustawy.

Jako uchybienie należy zaliczyć: powoływanie w podstawie prawnej zezwoleń, aktów normatywnych niezgodnie z techniką prawodawczą.

Jednocześnie proszę o powiadomienie mnie o sposobie wykonania zaleceń w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego.

Zgodnie z art. 48 powołanej wyżej ustawy z 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze.

Niniejsze wystąpienie pokontrolne sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przekazano Burmistrzowi Miasta i Gminy Buk.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Piotr Florek

Załączniki:

1. wniosek z 29 grudnia 2010 r. wraz z wydanymi zezwoleniami - zał. nr 1
2. wniosek z 21 maja 2012 r. wraz z wydanymi zezwoleniami – zał. nr 2
3. wniosek z 13 stycznia 2011 r. wraz z wydanymi zezwoleniami – zał. nr 3
4. zezwolenie jednorazowe Nr J/1/2012 z 4 maja 2012 r. – zał. nr 4
5. trzy oświadczenia o wartości sprzedaży – zał. nr 5

mgr Elżbieta Weyssenhoff
ST. INSPEKTOR WOJEWÓDZKI

16 maja 2013 roku

Kierownik Oddziału
Dariusz Wiatr

Dyrektor Wydziału
Infrastruktury i Rolnictwa

Ewa Słezak

14.05.2013r.